

Çaya Şiir Yazmak 2

– İbrahim Kilik · 27 Ekim 2010

Meftun olalı billûr bakışlı bir periye kalemimiz, ona dair oldu dem dem kelimamız. Elimizden geldiğince, dilimizin döndüğünce buğulu güzele gönlümüzden düşen birkaç mısraı birkaç satırı kalem ve kâğıtla paylaştık. Yazdıklarımız daha ziyade şiir ağırlıklı oldu. Bu konuda "ifrat ve tefritten sakınınız." öğüdünü göz ardı etmek gibi bir hamlik yapmak istemsek de biraz ölçüyü kaçırdık sanırım. Zaman zaman içimizden geçenleri ifade etmeye, hislerimizin ıtrını yansıtmaya kelime bulmakta zorlandık. Ama, nihayetinde bir çıkış yolu bulmak hep nasip oldu, yazmaya devam ettik. Bu güne kadar çaya şiir yazma hususunda çok değişik eleştiriler de aldık. Takdir ve teşvik mahiyetinde olanların yanında, kendimizi tekrarladığımızı ima eden eleştiriler de vardı. Hatta daha da ileri giderek, bizim yüzümüzden çaydan tiksindiğini söyleyenler bile çıktı. Gülümsedik... Ne takdir edenlerin inceliğinden keyif alıp şımarдық. Ne de olumsuz eleştiri yapanların suçlamasından dolayı çaya şiir yazmayı bıraktık. Çünkü, bizim çaya şiir yazmamızın nedeni, her iki cephe de değil, bizzat çayın kendisi...

Neden çaya şiir yazdığımızı biraz açacak olursak. Çay içmek yaşantımızdaki harcıalem işlerden biri sayılsa da sayılmasa da çay bizim hep aşınımız, vazgeçilmezimiz. Bir yerde ekmek yemek ve su içmekle eşdeğer. Hangimiz, işten eve geç geldiğinde evde yemek yoksa, hemen bir çay demleyip zeytin peynir vs. ile açlığımızı yatıştırma yolunu seçmeyiz? Yahut, kaçımız hayatın hay huyu içerisinde sabah kahvaltısı yapmadan işe gitmişsek işyerinde simit, poğaç ve çaya fit olmayız? Hem çay sudan sonra en mütevazı en aziz içecek sayılsa abartı mı olur...

Kaldı ki uzun kış gecelerinde sıcak yaz günlerinde bizi tamamlayan, içiminden ayrı bir haz aldığımız içecek değil midir çay? Ne olacak altı üstü bir bardak çay desek bile onu inkar edemeyiz.

Hayatımızda, gözden kaçırdığımız anların şeffaf ayrıntısıdır çay. Eşimizle dostumuzla yudumladığımız bir sıcaklık. Sohbetlerimizin katığı, sofralarımızın billûr bakışlısı. Demiyle rengiyle farklı bir güzellik. Onu, semaver ve porselen demlikle de hazırlayabilirsiniz; isli bir çaydanlık ve bakır bir demlikle de. Ama mutlaka cam bardak ta içmelisiniz. Zaten biz de şiirlerde makinede hazırlanıp plastik bardakta içilen çaydan dem vurmamak hiç. Bahis mevzuumuz, çay gibi demlenmiş çay. Hele bir de odun ateşinde demlenmiş çay, içimine doyum olmaz.

Ve kim ne derse desin biz çaya şiir yazarız arkadaş. Çay, bazen bir nazenininin ince ellerinde incelik, bazen gümüş tepsilerde gelir. Ama her zaman buğusu üstünde her zaman tazedir...

Ankara, 26.10.2010 İ.K